

bört. — *Syn.* Afskura. — *Bortskurande*, n. 4. o. *Bortskurning*, f. 2.

BORTSKUTTA, v. n. 1. (mindre brukl.) Skuttande aflägsna sig. — Äfv. *Skutta bort.* — *Bortskuttande*, n. 4.

BORTSKYFFLA, v. a. 1. Medelst skyffling borttaga. *B. ogräs ifrån ett potatesland.* — Äfv. *Skyffla bort.* — *Syn.* Afskyffla. — *Bortskyfflande*, n. 4. o. *Bortskyffling*, f. 2.

BORTSKYMMA, v. a. 2. 1) Genom att befinna sig emellan två föremål hindra åsynen af det ena eller andra. *Parcken b-mmer slottet för våra blickar. Skogen b-mmer utsigten till staden.* — Ledigare: *Skymma bort.* — *Syn.* Undanskymma, *Skymma.* — 2) (föga brukl.) Göra alltför skum, mörk. *Den spanska vägen b-mmer alldeles ena hälften af rummet.* — I denna bem. säges icke *Skymma bort.* — *Syn.* *Skymma*, Göra skum, mörk. — *Bortskymmande*, n. 4. o. *Bortskymning*, f. 2.

BORTSKYNDÄ, v. a. 1. Skynda från ett ställe. — Äfv. *Skynda bort.* — *Syn.* *Borthasta*, *Bortila.* — *Bortskyndande*, n. 4.

BORTSKÄMMA, v. a. 2. 1) (om sak) Genom värdslöshet eller orätt behandlingssätt förderfva, göra oduglig. *B. ett arbete. Skräddaren har alldeles b-mt rocken för mig.* — Bättre *Skämma bort.* — *Syn.* Se *Förderfva.* — 2) (fig. om människor) Genom efterlåtenhet, klemighet, svaghet eller orätt behandlingssätt förderfva, göra sämre till lynne, böjelser och karakter. *Föräldrar b. ofta sina barn.* — Äfv. *Skämma bort.* — *Syn.* *Förklema*, *Demoralisera.* — *Bortskämmande*, n. 4. o. *Bortskämning*, f. 2.

BORTSKÄMD, a. p. 2. Som antingen genom andras förvällande eller till följe af omständigheterna blifvit förderfvad, förkleamad. *Eu b-t barn. Hem förmär åter gifva kraft och dygd åt detta b-a folk!* — *Syn.* *Förderfvad*, *Demoraliserad.*

BORTSKÄMTÄ, v. a. 1. Med skämt fördrifva (tid, bekymmer, o. s. v.). — Äfv. *Skämta bort.* — *Bortskämtande*, n. 4.

BORTSKÄNKÄ, v. a. 2. Lemna bort till skänks. *B. något till, åt någon.* — Äfv. *Skänka bort.* — *Syn.* Se *Gifva.* — *Bortskänkande*, n. 4. o. *Bortskänkning*, f. 2.

BORTSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) Medelst skärning borttaga. — Äfv. *Skära bort.* — *Syn.* *Afskära.* — *Bortskärande*, n. 4. o. *Bortskärning*, f. 2.

BORTSKÖLJA, v. a. 2. Genom sköljning borttaga (orenlighet o. s. v.) från ytan af ett föremål. — Äfv. *Skölja bort.* — *Syn.* *Afskölja*, *Afspola*, *Bortspola.* — *Bortsköljande*, n. 4. o. *Bortsköljning*, f. 2.

BORTSLÄGNING, f. 2. Handlingen, då något bortslås (ej i fig. mening). *En varas b. på auktion. B. af ett ur, med tärningar.*

BORTSLÄRFVA, v. a. 1. (fam.) På ovärdsamt sätt, genom slarf låta komma bort. — Äfv. *Slarfva bort.* — *Bortslarfvande*, n. 4.

BORTSLEKA, v. a. 2. (prov.) eller **BORTSLICKA**, v. a. 1. Med tungan borttaga. — Äfv. *Slicka bort.* — *Syn.* *Afslicka.* — *Bortslickande*, n. 4. o. *Bortslickning*, f. 2.

BORTSLIPA, v. a. 1. Se *Afslipa*, 1. — Äfv. *Slipa bort.* — *Bortslipande*, n. 4. o. *Bortslipning*, f. 2.

BORTSLITA, v. a. 3. (böjes som *Slita*) Genom slitning afskilja något ifrån ett föremål. — Äfv. *Slita bort.* — *Syn.* *Afslita*, *Afrycka*, *Bort-*

rycka. — *Bortslitande*, n. 4. o. *Bortslitning*, f. 2.

BORTSLUDDRA, v. a. 1. 1) Sälja utan all beräkning, till hvad pris som helst. *B. ett varulager.* — 2) Bortslösa, förspilla på lappri. *B. sina pengar på lumpna nöjen. B. sin tid.* — I begge bemärkelserna säges äfven *Sluddra bort.* — *Syn.* Se *Förslösa.* — *Bortsluddrande*, n. 4.

BORTSLUMPA, v. a. 1. Sälja från sig slumpen af en vara, af en mängd saker, till jemförelsevis billigare pris, blott för att blifva af dermed. — Äfv. *Slumpa bort.* — *Bortslumpande*, n. 4.

BORTSLUNGA, v. a. 1. Slunga från sig något, slunga något ifrån ett ställe. — Äfv. *Slunga bort.* — *Syn.* Se *Bortkasta.* — *Bortslungande*, n. 4. o. *Bortslungning*, f. 2.

BORTSLUTA, v. a. 1. (handelst.) Genom mälklare försälja. *Han har b-t 100 tunnor råg till herr O. på leverans d. 15 Juni, å 10 R:dr tunnan.* — Äfv. *Sluta bort.* — *Bortslutande*, n. 4. o. *Bortslutning*, f. 2.

BORTSLÄ, v. a. 3. (böjes som *Slä*) 1) Bortkasta genom slag med något. *B. en boll med en käpp.* — Äfv. *Slä bort.* — 2) Utslå, utguta något flytande ämne, så att det förloras och ej mera kan användas; äfv. slå i annat kärl. *B. fiskspad, skämd saft, o. s. v.* — Äfv. *Slä bort.* — *Syn.* *Utslå*, *Borthälla*, *Bortösa.* — 3) Genom klubbslag, på auktion, förklara den högst eller lägst bjudande såsom rättare ägare af den uppbjudna saken och skyldig att betala, hvad han derför bjudit. Säges om auktionsförrättaren. *B. ett parti bomull åt någon. Leveransen bortslogs till herr N.* — 4) Åfyttra en sak på det sätt, att ett visst antal tärningkast säljas till lika pris för hvarje, hvarest den af köparne, som vid slagningen får högsta ögonen, blir ägaren. — 5) (fig.) a) Fördrifva. Yttras om sorg, bekymmer o. d. — Vanligare i denna bem. och nästan endast brukligt är *Slä bort*, t. ex.: *Slä bort sina bekymmer.* — *Syn.* Se *Fördrifva.* — b) *B. med skämt*, se *Slä bort* (under *Slä*). — *Bortsläende*, n. 4.

BORTSLÄPA, v. a. 1. 1) Släpa från ett ställe. Säges både om sak och person. *B. en afhuggen ekeltning. Han b-de den döda kroppen.* — 2) (fig. om person) Med våld bortföra. *B. någon i fängelse.* — I begge bemärkelserna brukas äfven *Släpa bort.* — *Bortsläpande*, n. 4. o. *Bortsläpning*, f. 2.

BORTSLÄPPA, v. a. 2. 1) Släppa något, så att det förloras. *Han b-pte låget i sjön.* — 2) Låta någon slippa undan, låta fly, låta gå, låta fara. Säges äfv. i figurlig mening. *B. en fånge. Åter b. en fisk, som man fångat.* (Fig.) *B. ett gynnande tillfälle.* — I begge bemärkelserna brukas äfv. *Släppa bort.* — *Syn.* Se *Släppa.* — *Bortsläppande*, n. 4.

BORTSLÖSA, v. a. 1. o. 2. Genom slöseri förlora (penningar, ägodelar, tillhörigheter). *B. sina penningar på lappri, på nöjen, på okloka företag.* Brukas äfven figurligen, t. ex.: *B. sina krafter onyttigtvis, på onyttiga företag. B. sina talanger, sitt snille, sin förmåga, sin verksamhet på idel lappri. B. sin tid på nöjen.* — Äfv. *Slösa bort.* — *Syn.* Se *Förslösa.* — *Bortslösande*, n. 4.

BORTSMIDA, v. a. 2. Vid smide genom värdslöshet eller oskicklighet låta något komma till spillo. *B. jern, kol.* — Äfv. *Smida bort.* — *Bortsmidande*, n. 4.